

чески) Въ такива сужденія, отношеніе-то между подлежаще-то и сказуемо-то (между понятіе-то сирѣчь и неговій бѣлягъ) се оправдава и потвардява чрезъ то, че подлежаще-то съществува и се явява само и само защото се опредѣля и се назначава именно чрезъ тойзи самый бѣлягъ. На примѣръ: слѣнце-то свѣти, грѣе и топли; дѣждь вали, вѣтръ вѣе, и проч. Такива сужденія сѣ по точни и по високи отъ вѣроятны-тѣ; защото разкриватъ и описватъ исторически явленія-та на естество-то и распространяватъ кругъ-тъ на наши-тѣ опыти. Спорядъ туй онѣ се називаватъ сужденія на катадневній и обикновенъ нашъ животъ. Но при всичко това, мы не трѣба да се благодаримъ само съ исторически и естественны явленія за да испытamy естественнѣ-тъ същность на нѣкой предметъ, или на нѣкое какво да е нѣщо: — не трѣба сирѣчь да сѣдимъ и да потвѣрдяваме и увѣряваме за едно нѣщо само спорядъ неговѣ-тъ вѣншность и спорядъ явленія-та му; но всякога трѣба да се мѣчимъ да му испытamy и издиримъ вѣтрешны-тѣ му причины и сѣщы свойства. Въ слѣдствіе на туй, таково едно наше сужденіе трѣба да се вѣзвиси въ едно по високо значеніе и да се развие отъ понятіе-то на точна-та и сѣща необходимость. —

3) Необходимо или неизбѣжно понятіе називава се то, въ кое-то нѣкой извѣстни бѣляци не толко се намиратъ, но и неизбѣжно (мутлакъ) се сѣдържатъ въ него. — Такива понятія сѣ естественни форми на нѣща-та, които разумъ-тъ составлява, спорядъ дѣто гы е добръ разбралъ, независимо отъ всякаквы вѣншни ограничванія и по тѣзи причинѣ тѣ могатъ да се назоватъ въ обширенъ смисль *философски поняшя*, въ които всяко едно нѣщо се отражава и явява, не таково, каквото оно е, но таково, какво-то оно трѣба да е. Тѣй напримѣръ, необ-